

PARAULES DE VIDA

Jornada Mundial de les Missions

Diumenge que ve se celebra en tota l'Església la Jornada Mundial de les Missions, el dia del DOMUND. Aquesta jornada ha de ser, en primer lloc, un dia d'oració. En la celebració de l'Eucaristia tindrem presents d'una manera especial a tots els nostres germans i germanes en la fe que, havent conegut Jesús i escoltat la seua Paraula, han deixat la seua terra per a anar a anunciar l'Evangeli als qui encara no han sentit parlar de Crist. Convençuts que l'Església creix pel lliurament generós de cadascun dels batejats en la vocació a la qual han sigut cridats pel Senyor, agraïrem el testimoniatge que ens donen gastant la seua vida per Ell i per la humanitat. Us convido a demanar també a Déu que susciti a l'Església noves vocacions missioneres perquè la llavor del Regne de Déu no deixi de sembrar-se en tots els racons del nostre món.

El DOMUND ha de ser també un dia de solidaritat eclesial amb les esglésies dels països de missió. El Sant Pare, a través de les OBRES MISSIONALS PONTIFÍCIES, distribueix les ajudes de tota l'Església segons les necessitats de cada comunitat local. Quan coneixem personalment a un missioner o una missionera, escoltem el seu testimoniatge i veiem les seues necessitats ens sentim espontàniament cridats a ajudar-los. La nostra col·laboració en la jornada del DOMUND té un caràcter universal. El Papa té una preocupació per totes les esglésies i coneix les seues necessitats. En aquesta jornada l'ajudem a ell perquè pugui exercir millor el seu ministeri de cuidar de totes les comunitats cristianes, especialment de les més pobres. Us convido a que secundem amb generositat l'obra missionera

de l'Església, de manera especial en la col·lecta de l'Eucaristia del pròxim diumenge. No oblidem que una aportació petita, segons els nostres paràmetres econòmics, pot fer un gran bé en els territoris de missió.

El lema per a la jornada d'enguany és «Sereu els meus testimonis». Abans de pujar al Cel, Jesús va

recordar als seus deixebles que la seua missió consisteix a ser els seus testimonis fins als confins del món i els va anunciar que per a això rebrien la força de l'Esperit Sant (*Fets* 1,8ss). El Papa comenta breument en el seu missatge aquesta última instrucció del Senyor destacant tres aspectes. En primer lloc, ens recorda que ser testimonis de Crist és la missió de tot cristià: «cada cristià està cridat a ser missioner i testimoni de Crist». Ser testimonis del Senyor no és ser propagadors d'una ideologia, «és donar testimoniatge de la seua vida, passió, mort i resurrecció», anunciar la seua persona perquè tots arriben a conèixer-lo i estimar-lo. En segon lloc, el Papa ens recorda el caràcter universal de la missió. En un moment en el qual en les nostres parròquies i diòcesis estem preocupats pels nostres problemes, la gran temptació és tancar-nos en nosaltres mateixos. Una Església que constantment vol anar més enllà dels seus límits creix en vitalitat, però si es tanca en si mateixa acaba empobrint-se. Finalment, no podem oblidar que aquesta missió no és únicament una obra humana. L'Església la pot realitzar amb la força de l'Esperit. Ell és el vertader protagonista de la missió, per això, afirma el Papa: «quan ens sentim cansats, desanimats, perduts, recordem-nos d'acudir a l'Esperit Sant en l'oració per a deixar-nos reconfortar i enfortir per Ell».

Que tots els missioners i missioneres senten el goig de la seua presència.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«Jo vull anar al Cel!»

T'has atrevit mai a demanar aquest desig i convertir-lo en pregària? I és que un cop pronunciades aquestes senzilles paraules, gairebé pròpies d'un infant il·lusionat que demana un petit regal, hem resumit la nostra esperança com a cristians. Quan volem anar al fons de la nostra fe, molt sovint, ens compliquem la vida intentant fer una profunda reflexió. Hem volgut anar a trobar la qüestió més essencial que sigui el fonament de la nostra fe.

En la senzillesa d'aquest desig es conté l'element central de l'acte de creure. Afirmar amb convicció que el meu final és l'anada a la Casa de Déu. Concretar que el que espero és acabar el camí que estic fent a la Terra per anar a viure on és Déu. Deixar de contemplar les coses amb el filtre de la matèria i obrir els ulls de la fe per veure Déu. Entendre que estic cridat a ser on Déu vulgui que estigui: amb Ell.

Per això, la paraula Cel és imprescindible. No és perquè sí que el Parenos-

tre de Jesús la repeteix perquè ens la fem nostra. Del desig d'anar al Cel en surt la necessitat de deixar-se acompanyar. Perquè per anar al Cel no hi puc anar sol. Haver trobat a Jesús és tenir la certesa que al Cel s'hi pot anar. I que units a Ell hi podrem arribar.

Enmig del camí cal mantenir-nos atents a aquells que caminen cap al Cel i segueixen Jesús en el camí. Avui esmento el rector d'Ars, Joan Maria Vianney. Davant de l'ajuda que un pastoret li va fer al sant quan el va guiar cap al petit

poblet d'Ars, li va prometre: «Ja que tu m'has ensenyat el camí d'Ars, jo t'ensenyaré el camí del cel». Completament el desig d'anar al Cel amb la petició d'ajuda necessària, així ho fem els catalans quan li diem a la Moreneta: «...guieu-nos cap el Cel». Per acomiadar-nos d'algú a qui estimem i que volem retrobar no dubtem en afirmar: «Que al Cel ens puguem veure». Tota una professió de fe.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRAS DE VIDA

Jornada Mundial de las Misiones

El próximo domingo se celebra en toda la Iglesia la Jornada Mundial de las Misiones, el día del DOMUND. Esta jornada ha de ser, en primer lugar, un día de oración. En la celebración de la Eucaristía tendremos presentes de un modo especial a todos nuestros hermanos y hermanas en la fe que, habiendo conocido a Jesús y escuchado su Palabra, han dejado su tierra para ir a anunciar el Evangelio a quienes todavía no han oído hablar de Cristo. Convencidos de que la Iglesia crece por la entrega generosa de cada uno de los bautizados en la vocación a la que han sido llamados por el Señor, agradeceremos el testimonio que nos dan gastando su vida por Él y por la humanidad. Os invito a pedir también a Dios que suscite en la Iglesia nuevas vocaciones misioneras para que la semilla del Reino de Dios no deje de sembrarse en todos los rincones de nuestro mundo.

El DOMUND ha de ser también un día de solidaridad eclesial con las iglesias de los países de misión. El Santo Padre, a través de las OBRAS MISIONALES PONTIFICIAS, distribuye las ayudas de toda la Iglesia según las necesidades de cada comunidad local. Cuando conocemos personalmente a un misionero o una misionera, escuchamos su testimonio y vemos sus necesidades nos sentimos espontáneamente llamados a ayudarles. Nuestra colaboración en la jornada del DOMUND tiene un carácter universal. El Papa tiene una preocupación por todas las iglesias y conoce sus necesidades. En esta jornada le ayudamos a él para que pueda ejercer mejor su ministerio de cuidar de todas las comunidades cristianas, especialmente de las más pobres. Os invito a que apoyemos con generosidad la obra misionera de la Iglesia, de modo especial en la colecta de la Eucaristía del próximo domingo. No olvidemos que una aportación pequeña, según nuestros parámetros económicos, puede hacer un gran bien en los territorios de misión.

El lema para la jornada de este año es «Seréis mis testigos». Antes de ascender al Cielo, Jesús recordó a sus discípulos que su misión consiste en ser sus testigos hasta los confines del mundo y les anunció que para ello recibirían la fuerza del Espíritu Santo (Hech 1,8ss). El Papa comenta brevemente en su mensaje esta última instrucción del Señor destacando tres aspectos. En primer lugar, nos recuerda que ser testigos de Cristo es la misión de todo cristiano: «cada cristiano está llamado a ser misionero y testigo de Cristo». Ser testigos del Señor no es ser propagadores de una ideología, «es dar testimonio de su vida, pasión, muerte y resurrección», anunciar su persona para que todos lleguen a conocerlo y amarlo. En segundo lugar, el Papa nos recuerda el carácter universal de la misión. En un momento en el que en nuestras parroquias y diócesis estamos preocupados por nuestros problemas, la gran tentación es encerrarnos en nosotros mismos. Una Iglesia que constantemente quiere ir más allá de sus límites crece en vitalidad, pero si se encierra en sí misma acaba empobreciéndose. Finalmente, no podemos olvidar que esta misión no es únicamente una obra humana. La Iglesia la puede realizar con la fuerza del Espíritu. Él es el verdadero protagonista de la misión, por ello, afirma el Papa: «cuando nos sintamos cansados, desanimados, perdidos, acordémonos de acudir al Espíritu Santo en la oración para dejarnos reconfortar y fortalecer por Él». Que todos los misioneros y misioneras sientan el gozo de su presencia.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Diada de la Gent Gran

Com tots els anys, dintre el marc de les festes en honor a la nostra patrona, la Mare de Déu de la Cinta, entre els actes programats per l'Ajuntament de Tortosa està la Diada de la Gent Gran. El divendres 2 de setembre, Mn. Joan Bajo Llauredó celebrà una Eucaristia al Patronat Escolar Obrer de la Sagrada Família. Van participar-hi ancians de les residències de Tortosa: Sant Miquel Arcàngel, L'Onada i les Llars de la Santa Creu de Jesús-Tortosa. També del Programa «Sempre acompanyats», del Casal dels Reguers, de Bitem, de l'Esplai de Tortosa i membres del moviment Vida Creixent i un bon nombre d'altres persones grans. En total 155 assistents. Hi eren presents l'alcaldesa de la ciutat, el regidor de festes, la regidora d'Acció Social i la treballadora social de l'Ajuntament. En primer lloc, la Sra. Alcaldessa ens adreçà unes paraules de benvinguda.

Mn. Bajo inicià l'homilia on agrai el paper de la gent gran, sinònim de gratitud, acció de gràcies i sacrifici, que els apropa a l'acceptació de les limitacions i de la feblesa que s'experimenta a mesura que l'edat avança. Els recordà que s'ha de viure amb l'espe-

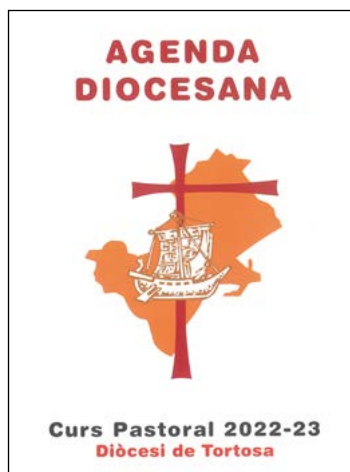
rança de què l'ajuda del Senyor mai faltarà i persones vindran que us reemplaçaran amb el treball, sacrifici i lliurament als altres. En les pregàries pròpies del dia, també es demanà al Senyor que ajude els ancians en els seus sofriments i que done salut i fortalesa als malalts.

Finalment, es va fer un reconeixement, lliurant l'alcaldesa i la regidora d'Acció Social, una placa commemorativa, a l'home de més edat de tots els assistents, 100 anys, el Sr. Joan Duran de Bitem i a la Sra. Providència Ariño de Tortosa, de 99 anys.

Maria Joana Querol Beltrán

Reunió d'arxiprestes i delegats al Seminari de Tortosa

Dimarts 14 setembre al Seminari ha tingut lloc la primera de les activitats diocesanes programades per al Curs Pastoral 2022-23. Presidits pel Sr. Bisbe, ens hem reunit els arxiprestes i delegats/des diocesans. Després de resar Tèrcia i de les paraules de benvinguda de Mons. Benavent, el vicari general ha distribuït als presents exemplars de l'AGENDA DIOCESANA. Curs Pastoral 2022-23. A continuació, cada delegat ha explicat els detalls de les activitats d'àmbit diocesà de la seva delegació; també els arxiprestes han comentat les perspectives pastorals per al proper curs. El 2n punt de l'ordre del

dia parlava de les «perspectives pastorals per al curs 2022-23» a partir de la Síntesi de la fase dio-

cesana del Sínode 2021-23, preguntant concretament «quins punts caldria prioritzar?». Fidels a les propostes del Document de Síntesi, es va prioritzar la «formació dels laics» com a base irrenunciable; així com sobretot la «creació d'espais on potenciar l'escolta i el diàleg», a més «d'espais de vida i oració on sentir-nos sostinguts per l'Esperit». El Sr. Bisbe proposarà a la Comissió que va animar l'anterior fase diocesana l'elaboració de «materials» que puguin ajudar els grups. Acabada la reunió vam compartir el dinar al mateix Seminari.

José Luis Arín Roig
Vicari general

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «En fer-nos vells perdem vista, però la mirada interior es fa més penetrant, atenta i humana. Veiem coses que abans se'ns escapaven. És així: el Senyor no confia els seus talents sol als joves i als forts; en té per a tots, a la mesura de cadascun» (11 de maig).

@Pontifex_es: «Una part de la vocació dels avis és sostenir els fills en l'educació dels nens. Els petits aprenen la força de la tendresa i el respecte a la fragilitat: lliçons insubstituïbles que amb els avis són més fàcils d'impartir i de rebre» (11 de maig).

@Pontifex_es: «Les llàgrimes dels qui sofreixen no són estèrils. Són una oració silenciosa que s'eleva fins al Cel i que troba sempre lloc sota el mantell de Maria. Amb ella, Déu es fa company de camí, porta amb nosaltres les creus perquè els nostres dolors no ens aixafin» (14 de maig).

@Pontifex_es: «Fem costat a la família! Defensem-la de tot el que compromet la seva bellesa. Acostem-nos a aquest misteri d'amor amb discreció i tendresa. I comprometem-nos a salvaguardar els seus preciosos i delicats vincles, que permeten viure bé i fan la humanitat més fraterna» (15 de maig).

Domund 2022: «Sereu els meus testimonis»

La reflexió missionera ens ha de portar a preguntar-nos si som realment «**testimonis del Senyor**», és a dir, si manifestem amb la nostra vida que estem il·luminats per la llum de Crist. No podem oblidar que això és el que va demanar Jesús als seus deixebles i, ells, pocs i amb moltes debilitats, van portar per tot el món el que havien descobert de Crist i que els havia canviat la vida.

Actualment molts creients, dones i homes, estan sent testimonis de Déu per tota la terra, són els nostres missioners, aquelles persones que han escoltat la paraula del Senyor i que estan aportant el que poden perquè el món sigui una mica més com el que volia Jesús de Natzaret.

També nosaltres, sí, tots els batejats, tots els que volem seguir el missatge de Jesús, estem cridats a ser els seus testimonis enmig del món. Per això ens hem de comprometre a ser la sal i la llum del món, tot il·luminant la nostra societat perquè ajudem a impedir que les tenebres del pecat, l'egoisme, la supèrbia i l'avarícia regnin als nostres cors.

Cal que ens prenguem seriosament la nostra condició de batejats i passem a l'acció, hem de ser testimonis de Jesús allà on ens trobem! Aprofitem l'ocasió que ens proporciona el Domund per posar-ho en pràctica!

**Delegació Diocesana
de Missions**

El cim de la Festa Major en honor de la Mare de Déu de la Fontcalda

La ciutat de Gandesa ha viscut l'acte més esplèndid de la Festa Major: la processó de la Mare de Déu de la Fontcalda, presidida pel

bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Javier Vilanova. Amb la màxima solemnitat, les gandesanes i gandesans han omplert els carrers del casc històric,

per on ha circulat la comitiva religiosa. L'abanderat obria la comitiva, prosseguint la marxa la imatge de la Mare de Déu dalt la peanya, amb els seus portadors habituals. Al darrere, presidint la comitiva, el bisbe Javier Vilanova, fill de la Fatarella. Al darrere autoritats, presidides per l'alcalde Sr. Carles Luz, i el pregoner de la Festa Major, Sr. Rafel Navarro, segon entrenador del F.C. Barcelona femení, i la banda de música fent sonar marxes religioses. Pels laterals desfilava una gernació de gent entusiasmada i emocionada, amb dotzenes de xiquetes i xiquets, alguns de pocs mesos, portant tots ells, els rams de flors que posteriorment han dipositat a l'altar en honor de la Mare de Déu.

Ha estat un acte esplendorós, amb un gran silenci. S'ha clos amb un «Visca la Mare de Déu de la Fontcalda!» contestat pels assistents amb força per l'estimació que hi senten, pels sentiments vers la seva Mare i repetit per Mn. Daniel Arasa, el rector de l'arxiprestal, amb un nou crit dirigit als xiquets i xiquetes i contestat per la gent del temple abarrotat de fidels amb «Visca!» que ha fet retronar els gruixuts carreus del temple.

Anton Monner
Cronista de Gandesa

AGENDA

► **Dimecres 19**, Catedral, sala de catequesi, a les 17.30 h, xerrada de Vida Creixent.

► **Dissabte 22**, Tortosa, Parròquia Mare de Déu del Roser, a les 11.30 h, celebració del 75è aniversari de la parròquia. / Morella, a les 20 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ef 2,1-10 / SI 99 / Lc 12,13-21]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.

18. ■ Dimarts [2Tm 4,10-17b / SI 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluç, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.

19. ■ Dimecres [Ef 3,2-12 / SI: Is 12 / Lc 12,39-48]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i sant Isaac Jogues (†1647), prevs. jesuïtes, i sis preveres

més, màrtirs al Canadà; sant Pau de la Creu, prev.; sant Pere d'Alcàntara, prev.

20. ■ Dijous [Ef 3,14-21 / SI 32 / Lc 12,49-53]. Sant Andreu de Creta, monjo; santa Irene, vg. i mr.

21. ■ Divendres [Ef 4,1-6 / SI 23 / Lc 12,54-59]. Sant Joan de Capestrano, prev.; santa Úrsula, vg. i mr. venerada a Colònia (s. X); sant Hilarió (s. IIIIV), abat palestínic; sant Caius o Gai (Cayo), soldat mr.; santa Celina, mare de sant Remigi.

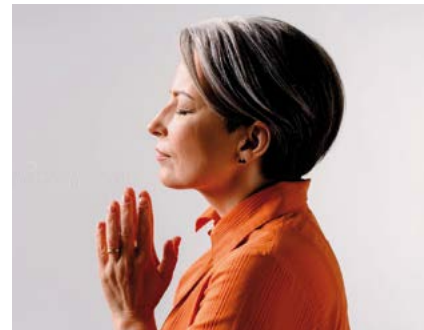
22. ■ Dissabte [Ef 4,7-16 / SI 121 / Lc 13,1-9]. Sant Joan Pau II, papa; sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan.

23. ■ Diumenge vinent, XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Sir 35, 15b-17.20-22a / SI 33 / 2Tm 4,6-8.16-18 / Lc 18,9-14]. Urgell: □ Dedicació de la Catedral. Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prevere franciscà, patró dels capellans castrens.

Diumenge XXIX de durant l'any (C)

COMENTARI

Cal pregar sempre sense perdre l'esperança

Tots tenim l'experiència segurament de pregar molt per alguna intenció i veure que, almenys aparentment, Déu no ens escolta. No cal dir que ens agradaria que Déu atengués immediatament la nostra súplica. Però l'evangeli comença dient: *Jesús deia aquesta paràbola per ensenyar que hem de pregar sempre sense perdre l'esperança*. I posa l'exemple d'una vídua que reclama insistentment a un jutge que li faci justícia però aquest *que desconeixia tot temor de Déu i tota consideració als homes* no la volia escoltar, fins que finalment li'n va fer cas si més no perquè no el molestés més. Amb això Jesús ja ens fa veure dues coses: que Déu sempre ens escolta però que de vegades no ho fa de forma immediata. Evidentment Déu no ens escolta perquè no siguem pesats sinó perquè sap molt millor que nosaltres què és el que ens convé i quan ens convé. Per això al final Jesús ens diu clarament: *¿Vosaltres creieu que Déu, ni que esperi pacientment, no farà justícia als seus elegits que li reclamen de nit i de dia?* Per tant Jesús ens exhorta a pregar contínuament, nit i dia, a no cansar-nos de presentar-li les nostres necessitats però també a tenir molt paciència, a no desanimar-nos mai. Però el Senyor ens adverteix: *Quan el Fill de l'home vindrà ¿creieu que trobarà fe a la terra?* Jesús, doncs, ens demana tenir molta fe en la força de la pregària, a no desconfiar mai. Un exemple molt gràfic de la força de la pregària el trobem a la primera lectura: *Mentre Moisès mantenia les mans alçades* (pregant) *guanyava Israel, però quan baixava les mans per reposar guanyaven els amalequites*. Nosaltres voldríem que ens escoltés d'aquesta manera! Però només és una forma de parlar-nos de la força de la pregària. La paciència que hem de tenir en pregar la demana també Pau per a predicar l'evangeli: *Insisteix en tot moment, tant si és oportú com si no ho és, mira de convèncer la gent, reprèn, anima'ls, esperant amb tota paciència*. Jesús ja ens ha dit que *hem de pregar sempre sense perdre l'esperança* de ser escoltats. «La paciència todo lo alcanza».

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 17,8-13)

En aquells dies, els amalequites anaren a Rafidim per atacar el poble d'Israel. Moisès digué a Josuè: «Recluta homes de guerra i demà al matí surt a combatre contra els amalequites. Jo m'estaré dret dalt el turó amb la vara de Déu a la mà.» Josuè complí les ordres de Moisès i començà la batalla contra els amalequites. Moisès, Aaron i Hur pujaren dalt el turó. Mentre Moisès mantenia les mans alçades, guanyava Israel, però quan abaixava les mans per reposar, guanyaven els amalequites. A la fi les mans ja li pesaven massa per poder mantenir-les alçades. Llavors li acostaren una pedra, s'hi assegua, i Aaron i Hur, un a cada banda, li aguantaven les mans. Així pogué mantenir les mans immòbils fins a la posta del sol, i Josuè derrotà els amalequites i abaté els seus homes amb l'espasa.

► Salm responsorial (120)

R. *L'ajuda em vindrà del Senyor, que ha fet el cel i la terra.*

Alço els ulls a les muntanyes: / d'on em vindrà l'ajuda? / L'ajuda em vindrà del Senyor, / del Senyor que ha fet cel i terra. R.

Que no deixi relliscar el teu peu, / ni s'adormi el qui et guarda. / El guardià d'Israel mai no s'adorm, / sempre vigila. R.

És el Senyor qui et guarda, el Senyor t'empara / al teu costat mateix. / De dia el sol no et farà mal, / ni la lluna de nit. R.

El Senyor et guarda en tota desgràcia, / et guarda la vida. / El Senyor guarda tots els teus passos / ara i per tots els segles. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 3,14-4,2)

Estimat, persevera en la doctrina que has après i has acceptat amb tota confiança, recordant qui són els qui te l'han ensenyada; des de menut coneixes les sagrades Escriures que tenen el poder de donar-te la saviesa que duu a la salvació a través de la fe en Jesucrist. Tota l'Escriptura és inspirada per Déu i és útil per ensenyar, convèncer, corregir i educar en el bé, perquè l'home de Déu sigui madur, sempre a punt per a tota obra bona. Davant de Déu i de Jesucrist, que ha de judicar els vius i els morts, i pensant en la seva manifestació i en el seu Regne, t'adverteixo formalment que proclamis la paraula de l'evangeli: insisteix en tot moment, tant si és oportú com si no ho és, mira de convèncer la gent, reprèn, anima'ls, esperant amb tota paciència, com un mestre que sap ensenyar.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 18,1-8)

En aquell temps, Jesús deia als deixebles aquesta paràbola, per ensenyar que hem de pregar sempre, sense perdre mai l'esperança: «En una ciutat hi havia un jutge que desconeixia tot temor de Déu i tota consideració als homes. A la mateixa ciutat hi havia una vídua que l'anava a trobar sovint i li deia: «Feu-me justícia contra aquest home que pledeja contra mi.» El jutge durant molts dies no li'n feia cas, però a la fi pensà: «A mi no em diu res el temor de Déu ni la consideració als homes, però aquesta vídua és tan pesada que li hauré de fer justícia; si no, anirà venint aquí fins que no podré aguantar més.» I el Senyor digué: «Fixeu-vos què diu aquest jutge sense entranyes. ¿I vosaltres creieu que Déu, ni que esperi pacientment, no farà justícia als seus elegits que li reclamen de nit i de dia? Us asseguro que els farà justícia molt aviat. Però quan el Fill de l'home vindrà, creieu que trobarà fe a la terra?»

► Lectura del llibre de l'Èxode (Éx 17,8-13)

En aquellos días, Amalec vino y atacó a Israel en Refidim. Moisés dijo a Josué: «Escoge unos cuantos hombres, haz una salida y ataca a Amalec. Mañana yo estaré en pie en la cima del monte, con el bastón de Dios en la mano».

Hizo Josué lo que le decía Moisés, y atacó a Amalec; entretanto, Moisés, Aarón y Jur subían a la cima del monte. Mientras Moisés tenía en alto las manos, vencía Israel; mientras las tenía bajadas, vencía Amalec. Y, como le pesaban los brazos, sus compañeros tomaron una piedra y se la pusieron debajo, para que se sentase; mientras, Aarón y Jur le sostenían los brazos, uno a cada lado.

Así resistieron en alto sus brazos hasta la puesta del sol. Josué derrotó a Amalec y a su pueblo, a filo de espada.

► Salmo responsorial (120)

R. *Nuestro auxilio es el nombre del Señor, que hizo el cielo y la tierra.*

Levanto mis ojos a los montes: / ¿de dónde me vendrá el auxilio? / El auxilio me viene del Señor, / que hizo el cielo y la tierra. R.

No permitirá que resbale tu pie, / tu guardián no duerme; / no duerme ni reposa / el guardián de Israel. R.

El Señor te guarda a su sombra, / está a tu derecha; / de día el sol no te hará daño, / ni la luna de noche. R.

El Señor te guarda de todo mal, / él guarda tu alma; / el Señor guarda tus entradas y salidas, / ahora y por siempre. R.

► Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tm 3,14-4,2)

Querido hermano: Permanece en lo que aprendiste y creíste, consciente de quiénes lo aprendiste, y que desde niño conoces las Sagradas Escrituras: ellas pueden darte la sabiduría que conduce a la salvación por medio de la fe en Cristo Jesús.

Toda Escritura es inspirada por Dios y además útil para enseñar, para argüir, para corregir, para educar en la justicia, a fin de que el hombre de Dios sea perfecto y esté preparado para toda obra buena.

Te conjuro delante de Dios y de Cristo Jesús, que ha de juzgar a vivos y a muertos, por su manifestación y por su reino: proclama la palabra, insiste a tiempo y a destiempo, arguye, reprocha, exhorta con toda magnanimidad y doctrina.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 18,1-8)

En aquel tiempo, Jesús decía a sus discípulos una parábola para enseñarles que es necesario orar siempre, sin desfallecer.

«Había un juez en una ciudad que ni temía a Dios ni le importaban los hombres. En aquella ciudad había una viuda que solía ir a decirle: «Hazme justicia frente a mi adversario». Por algún tiempo se estuvo negando, pero después se dijo a sí mismo: «Aunque ni temo a Dios ni me importan los hombres, como esta viuda me está molestando, le voy a hacer justicia, no sea que siga viniendo a cada momento a importunarme». Y el Señor añadió: «Fijaos en lo que dice el juez injusto; pues Dios, ¿no hará justicia a sus elegidos que claman ante él día y noche?; ¿o les dará largas? Os digo que les hará justicia sin tardar. Pero, cuando venga el Hijo del hombre, ¿encontrará esta fe en la tierra?».